

מי מייצג את מי? מייצג את מי?

יכול מאד להיות שלמרות הפיחות ולמרות העלאת מס-ערך-מוסף ולמרות הקיצוץ בסובסידיות, בכל זאת נאלץ ללכת לוועידת ז'נווה, שאנו כה רוצים בה וכה מייחלים לשלום הנכסף, כי מי כמונו, העם היהודי למוד הסבל והמלחמות, נכסף לשלום המיוחל, אבל, אין ברירה, מוכרחים ללכת לז'נווה.

ההבעיה המרכזית שטרם מצאה פתרון היא בעיית הייצוג — מי ייצג את מי הערבים, בשינאתם לישראל, מתעקשים על כך שהם ייצגו את עצמם. באיבתם לעם היהודי רוצים הערבים שמצרים תייצג את מצרים, וסוריה את סוריה, וירדן את ירדן, ואש"ף את הפלסטינאים — ואילו אנחנו נאלץ לייצג את עצמנו.

לכך לא יכולה ישראל להסכים בשום פנים ואופן. עצם עקרון הייצוג העצמי עומד בסתירה לעצם קיומנו, ולכך לא ניתן את ידנו המושטת לשלום הנכסף שאליו אנו כה מייחלים, כי מי כמונו, העם היהודי למוד הסבל והמלחמות, נכסף לשלום המיוחל.

כי במקרה כזה אין לנו עם מי לדבר ואין לנו על מה לדבר.

לא נדבר על השמדת ישראל עם הסורים השואפים להשמידנו. לא נדבר על הריסת ישראל עם המצרים הכמהים להורסנו. לא נדבר על הכחדת ישראל עם פושעי אש"ף המתפללים להכחדתנו. הרי זה נאציזם חדש!

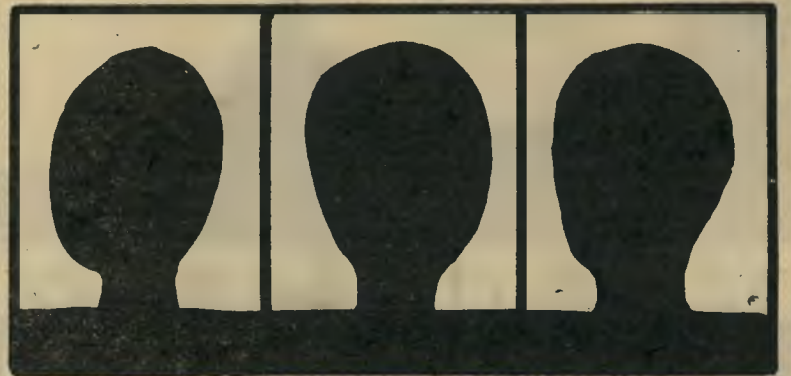
לפיכך, ועל מנת לא למנוע את כינוסה של ועידת ז'נווה, שאנו כה רוצים בה וכה מייחלים לשלום הנכסף, כי מי כמונו, העם היהודי למוד הסבל והמלחמות, נכסף לשלום המיוחל, עלינו להציע הצעת פשרה, שהיא הקו האדום של גמישותנו האמיצה ונכונותנו הכנה לשלום המיוחל שאנו כה נכספים אליו, כי מי כמונו, העם היהודי למוד הסבל והמלחמות, מייחל לשלום הנכסף.

לפי הצעת הפשרה הזאת מצריים תייצג את לבנון שאותה תייצג סוריה שאותה תייצג ירדן שתייצג את הפלסטינאים שאותם ייצג בגין שאותו ייצג דיין.

וכך נפתחות כמה וכמה אפשרויות למשא-ומתן, ללא תנאים מוקדמים, בין ישראל ומדינות ערב —

שיחות בין בגין לדיין, בין דיין לבגין, בין בגין לבגין, בין דיין לדיין לבגין, בין דיין לבגין ובין דיין לדיין.

אין ספק כי אכן הצעה זו היא הדרך הנכונה אל השלום המיוחל שאליו אנו כה נכספים, כי מי כמונו, העם היהודי למוד הסבל והמלחמות וכו' וכו'.

מבעד למסך האטום ביקורת קונסטרוקטיבית

הופעתו של קריין חדש על המסך הקטן מהווה תמיד מעין הפתעה עבור הצופים. כל "פרצוף חדש" זוכה מיד לגל של הערכה ביקורתית — יש המשבחים יפני פניה, יש המהללים חיתוך דיבורו, יש המגנים גיורת חול-צתה, יש המסתייגים מגובה קולו. אך תמיד-תמיד עולה "הפרצוף החדש" לכותרות הקטנות של שיחות הסלון בלילות השבת.

לכן כה שמחנו לראות את קריין החדשות החדש, מנחם בגין שמו כמ' דומנו, שביחד עם דניאל פאר החביב הגיש לנו את מהדורת החדשות במוצי-אי שבת.

אכן, זהו קריין מסוג חדש, שלא פוגנו בו, ולדעתנו אף עולה בגין בכישוריו על "הכוכב" יבין. זהו קריין המדבר אליך כאילו מתוך ליבו, קריין היוצר את הרושם שהוא מודה ומאמין בטקסט שהוא קורא, קריין שאינו בוש להשתמש בידיו על מנת להביע את הרעיון שהוא קורא — קריין חם, לבבי, אנושי, ממש קריין של בית אבא-אמא, ולא עוד קריין רשמי וקר בנוסח יבין או אורגד. נקווה, אכן, ששוב ונראה את בגין קורא חדשות לעיתים מזומנות, ומצי-דנו אף נמליץ עליו בכל פה להיות המגיש של "כלבוטק".

בלעדי!!!

תוכנית החומש

לידי כתבנו הגיע מיסמך סודי של מישרד החקלאות ובו מפרט השר, מר אריאל שרון, את תמצית התיכנון המיוחד שהכין לחמש השנים הקרובות. אנו מפרסמים את המיסמך כלשונו: **פקידים!**

מאז ימי שלטון הרומאים האכזר ועד לסוף ימי שלטון המערך המושחת היתה חקלאותו של העם היהודי נתונה תחת שוט ושבת ועקרבים ופיקוח.

מהיום בטלים האיסורים ומבוטלים הייסורים. לא עוד תהיה חקלאותו של עם ישראל נתונה תחת תיכנון ופיקוח. לא עוד!

זהו יום גדול לישראל ויום ענק לעם היהודי. כמוהו כיום נצחון המכבים על הרומאים, כנצחון בני-האור על בני-החושך — יום נצחון העגבניה הבשלה על הביורוקרטיה הרקובה.

לתוכנית החומש שלנו 3 עקרונות עיקריים:

1. שוק חופשי בחקלאות, לפי היצע וביקוש בשוק, ולא לפי תיכנון שרירותי — כי יחי החופש!
2. עליה יציבה ומתמדת ברמת המחיר לצרכן — כי בעליה כוחנו!
3. השוואת המחירים לנהוג באומות המתקונות שבהן (לידיעת-כם: בשוודיה עולה קילוגרם עגבניות כ-30 לירות ישראליות) — כי נאורים אנו!

חופש השוק וחירות האדם, עליה חופשית ונאורות מתוך חירות — הם הם חלב הפרה שלעורו תדהר עגלתנו אל מחר טוב יותר, רחוק יותר, גבוה יותר.

ולסיום שלוש פעמים כיפאק:

כיפאק — היי! כיפאק — היי! כיפאק — היי! היי! היי!

אחרי!!!

האלוף שרון
שר החקלאות והמזון

